

[Kim Behnke]

Vi savner stadig væk løsninger, og derfor skal jeg fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget konstaterer, at statens gæld har nået et uacceptabelt højt niveau, pålægges regeringen inden 1. oktober 1992 at fremlægge en realistisk plan for afvikling af statsgælden.

Tinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 35).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

Erling Olsen (S):

Statens gæld er et problem, der må betragtes med den største alvor, men for at kunne gøre det er det også vigtigt at kunne gøre sig nogle forestillinger om, hvad det er, der ligger bag den vækst i statens gæld, vi har set i de senere år og de senere årtier. I den forbindelse kan man sige, at to forhold er vigtige. Det ene er rentebyrden, og hvordan man i det hele taget forvalter statens gæld, og det andet er de øvrige årsager til væksten i statens gæld.

Hvad angår rentebyrden og forvaltningen af statens gæld, har hr. Kim Behnke ret i, at vi på et vist tidspunkt, hvor vi også drøftede det i Finansudvalget, ikke syntes, det blev gjort tilstrækkelig professionelt. Men i den publikation, der hedder »Statens låntagning og gæld«, den gæld, som har udviklet sig gennem de senere år, kan man se, hvordan der i statsgældsforvaltningen tages stadig mere moderne og raffinerede metoder i brug, og hvordan det efterhånden er gjort helt professionelt, og nu ligger den forvaltning oven i købet ovre i Nationalbanken hos kapitalmarkedsekspertter dér. En del flyttede med fra statsgældskontoret, og derfor føler jeg, at den side af sagen faktisk er klaret så godt, som den under de givne omstændigheder kan klares.

Hvad angår de selvstændige årsager til væksten i statens gæld, altså ud over det med rentebyrden og gældsforvaltningen, synes jeg, at økonomiministeren havde ret i at drage en sondring mellem perioder, hvor statens gæld steg som følge af en udgiftseksplosion, og hvor det derfor gjaldt om at holde statens udgifter

så langt nede som overhovedet muligt, og hvor regeringer af forskellig partifarve også er kommet med ganske barske spareplaner, og så andre perioder, hvor det var indkomstsvigtet, der var det afgørende.

Hvis vi ser på den meddelelse, vi for nylig fik i Finansudvalget om, at statens underskud sidste år blev 10 mia. kr. større end hidtil antaget, fordi indkomsterne havde svigtet på grund af en højere arbejdsløshed, en lavere aktivitet, samtidig med at dagpengeudgifterne som følge af den samme højere arbejdsløshed var stigen- de, så mener jeg, at vi nu er i den situation, at vejen ikke går sådan, som det ligger i hr. Kim Behnkes spørgsmål og oplæg til dagsordenen. Vejen går ikke nu fra mindre statsgæld til højere beskæftigelse; nu går vejen fra højere beskæftigelse til mindre statsgæld.

Derfor er også i denne henseende bekæmpelsen af arbejdsløsheden det allervigtigste politiske problem i Danmark, og vi i vort parti har her nogle planer, der afviger noget fra regeringens, om, hvad der skal gøres i erhvervs- politikken, hvad der skal gøres på dagpenge- området for at aktivere de arbejdsløse, osv., og det er meget vigtigt, at den politiske debat kommer til at dreje sig netop om disse initiativer, og at vi når nogle resultater i fællesskab ganske hurtigt. Det skylder vi de arbejdsløse, og det skylder vi landet. Det er noget, som hører til i en debat om andet end statsgælden. Det hører til i en erhvervspolitisk debat, i en arbejdsmarkedspolitisk debat, og derfor skal jeg ikke drage det ind her, men kun sige, at det er det, der er det vigtige. En vedtagelse af hr. Kim Behnkes dagsorden ville dreje debatten væk fra, hvad der er det vigtigste, og derfor må vi stemme imod den.

Grove (KF):

Da vores ordfører i denne sag, hr. Aagaard, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne tage ordet.

Jeg vil gerne først sige tak til økonomiministeren for en god besvarelse af denne forespørgsel, hvor man ridser trækkene helt klart op. Jeg vil gerne understrege, at det for os i Det Konservative Folkeparti er væsentligt, at vi også i de kommende år fastholder en særdeles stram udgiftspolitik. Det har vist sig, at vores konkurrenceevne er blevet forbedret betydeligt i de sidste år, og med den internationale udvik-